

Sieradz, dnia 30 czerwca 2014r.

POSTANOWIENIE O UMORZENIU DOCHODZENIA

na podstawie art.17 § 1 pkt. 1 i 2 kpk

st. sierż. Magda Jakubiak z KPP w Sieradzu

w sprawie:

- I. dokonanego w okresie czasu od stycznia 2008 roku do maja 2013 roku w Łodzi oraz miejscowości Wojtyszki gm. Brąszewice, przez właściciela podmiotów : „Hotelu dla Zwierząt i Ptactwa Domowego „ Longin Siemiński z siedzibą w Łodzi oraz w schroniska dla Zwierząt w Wojtyszkach gm. Brąszewice, znęcania się nad zwierzętami tam przebywającymi polegającym między innymi na przetrzymywaniu zwierząt w nieodpowiednich warunkach, biciu ich , doprowadzaniu do złej kondycji fizycznej i psychicznej, nie zapewnieniu podstawowej opieki weterynaryjnej, celowym uśmiercaniu zwierząt,
tj. o przestępstwo z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21.08.1997r. o ochronie zwierząt

- II. dokonanego w okresie czasu od października 2009 roku do czerwca 2014 roku w Łodzi i w Wojtyszkach gm. Brąszewice ,doprowadzenia następujących gmin i miast : Gmina Gomunice, Gmina Moszczenica, Gmina Szczerców, Gmina Rokociny, Gmina Kępno, Gmina Zgierz, Gmina Widawa, Gmina Buczek, Gmina Kamieńsk, Gmina Ujazd, Gmina Łęki Szlacheckie, Gmina Koźminek, Gmina Cielądz, Gmina Czarnocin, Gmina Czastary, Gmina Głuchów, Gmina Jeziora Wielkie, Gmina Tuszyń, Gmina Żelów, Gmina Poświętne, Gmina Puszcza Mariańska, Gmina Mszczonów, Gmina Mogiła, Gmina Wola Krzysztoporska, Gmina Wodzierady, Gmina Zduny, Gmina Bralin, Gmina Rozprza, Gmina Jeżów, Gmina Wielgie, Gmina Przedbórz, Gmina Drzewica, Miasto i Gmina Działoszyn, Miasto i Gmina Pajęczno, Gmina Sieradz, Gmina Lisków, Gmina Iwaniska, Gmina Grabica, Gmina Wolbórz, Gmina Kotlin, Gmina Jędrzejów, Gmina Regnów, Gmina Galewice, Gmina Paradyż, Gmina Brzeziny, Gmina Nowosolna, Gmina Ozorków, Gmina Błaszki, Gmina Drużbice, Gmina Pęczniew, Gmina Ksawerów, Gmina Dłutów, Gmina Zduńska Wola, Gmina Aleksandrów Łódzki, Gmina Inowłódz, Gmina Żarnów, Gmina Burzenin, Gmina Kluki, Gmina Szczytniki, Gmina Oksa, Gmina Lgota Wielka, Gmina Bolimów, Gmina Brzeźnio, Gmina Aleksandrów, Gmina Będków, Gmina Nagłowice, Gmina Wróblew, Gmina Budziszewice, Gmina

Goszczanów, Gmina Koluszki, Gmina Lutomiersk, Urząd Miasta Zduńska Wola, Gmina Opatówek, Gmina Parzęczew, Gmina Pabianice, Gmina Stryków, Gmina Świnice Warckie, Gmina Domaniewice, Gmina Lipce Reymontowski, Gmina Witonia, Gmina Zadzim, Gmina Strzelce Wielkie, Gmina Konstantynów Łódzki, Gmina Orońsko, Gmina Łask, Gmina Rychtal, Gmina Rusiec, Gmina Sędziejowice, Gmina Imielno, Gmina Godziesze Wielkie, Miasto i Gmina Małogoszcz, Gmina Głowno, Gmina Zapolice, Gmina Andrespol, Gmina Rogów, Gmina Godzianów, Gmina Rawa Mazowiecka, Gmina Poddębice, Gmina Nowy Tomyśl, Gmina Żelazków, Gmina Wielgomłyny, Gmina Żelechlinek, do niekorzystnego rozporządzenie mieniem, poprzez uiszczenie zapłaty za świadczenia dokonywane przez podmiot prowadzony przez Longina Siemińskiego pod nazwą „Hotel dla Zwierząt i Ptactwa Domowego Longin Siemiński”, po uprzednim wprowadzeniu w wskazanych gmin w błąd co do ilości zwierząt przejętych i utrzymywanych w ramach zawartych umów,
tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk.

postanowiła

umorzyć dochodzenie w sprawie:

- I. dokonanego w okresie czasu od stycznia 2008 roku do maja 2013 roku w Łodzi oraz miejscowości Wojtyszki gm. Brąszewice, przez właściciela podmiotów : „Hotelu dla Zwierząt i Ptactwa Domowego „ Longin Siemiński z siedzibą w Łodzi oraz w schroniska dla Zwierząt w Wojtyszkach gm. Brąszewice, znęcania się nad zwierzętami tam przebywającymi polegającym między innymi na przetrzymywaniu zwierząt w nieodpowiednich warunkach, biciu ich , doprowadzaniu do złej kondycji fizycznej i psychicznej, nie zapewnieniu podstawowej opieki weterynaryjnej, celowym uśmiercaniu zwierząt

tj. o przestępstwo z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21.08.1997r.o ochronie zwierząt - wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa /na podstawie art. 17 § 1 pkt. 1 kpk/

- II. dokonanego w okresie czasu od października 2009 roku do czerwca 2014 roku w Łodzi i w Wojtyszkach gm. Brąszewice ,doprowadzenia następujących gmin i miast: Gmina Gomunice, Gmina Moszczenica, Gmina Szczerców, Gmina Rokociny, Gmina Kępno, Gmina Zgierz, Gmina Widawa, Gmina Buczek, Gmina Kamieńsk, Gmina Ujazd, Gmina Łęki Szlacheckie, Gmina Koźminek, Gmina Cielądz, Gmina Czarnocin, Gmina Czastary, Gmina Głuchów, Gmina Jeziora Wielkie, Gmina Tuszyn, Gmina Zelów, Gmina Poświętne, Gmina Puszcza Mariańska, Gmina Mszczonów, Gmina Mogilno,

Gmina Wola Krzysztoporska, Gmina Wodzierady, Gmina Zduny, Gmina Bralin, Gmina Rozprza, Gmina Jeżów, Gmina Wielgie, Gmina Przedbórz, Gmina Drzewica, Miasto i Gmina Działoszyn, Miasto i Gmina Pajęczno, Gmina Sieradz, Gmina Lisków, Gmina Iwaniska, Gmina Grabica, Gmina Wołbórz, Gmina Kotlin, Gmina Jędrzejów, Gmina Regnów, Gmina Galewice, Gmina Paradyż, Gmina Brzeziny, Gmina Nowosolna, Gmina Ozorków, Gmina Błaszki, Gmina Drużbice, Gmina Pęczniew, Gmina Ksawerów, Gmina Dłutów, Gmina Zduńska Wola, Gmina Aleksandrów Łódzki, Gmina Inowłódz, Gmina Żarnów, Gmina Burzenin, Gmina Kluki, Gmina Szczytniki, Gmina Oksa, Gmina Lgota Wielka, Gmina Bolimów, Gmina Brzeźnio, Gmina Aleksandrów, Gmina Będków, Gmina Nagłowice, Gmina Wróblew, Gmina Budziszewice, Gmina Goszczanów, Gmina Kuluszki, Gmina Lutomiersk, Urząd Miasta Zduńska Wola, Gmina Opatówek, Gmina Parzęczew, Gmina Pabianice, Gmina Stryków, Gmina Świnice Warckie, Gmina Domaniewice, Gmina Lipce Reymontowski, Gmina Witonia, Gmina Zadzim, Gmina Strzelce Wielkie, Gmina Konstantynów Łódzki, Gmina Orońsko, Gmina Łask, Gmina Rychtal, Gmina Rusiec, Gmina Sędziejowice, Gmina Imielno, Gmina Godziesze Wielkie, Miasto i Gmina Małogoszcz, Gmina Głowno, Gmina Zapolice, Gmina Andrespol, Gmina Rogów, Gmina Godzianów, Gmina Rawa Mazowiecka, Gmina Poddębice, Gmina Nowy Tomysł, Gmina Żelazków, Gmina Wielgomłyny, Gmina Żelechlinek, do niekorzystnego rozporządzenie mieniem, poprzez uiszczenie zapłaty za świadczenia dokonywane przez podmiot prowadzony przez Longina Siemińskiego pod nazwą „Hotel dla Zwierząt i Ptactwa Domowego Longin Siemiński”, po uprzednim wprowadzeniu w wskazanych gmin i miast w błąd co do ilości zwierząt przejętych i utrzymywanych w ramach zawartych umów,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. wobec tego, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego/ art. 17 § 1 pkt. 2 kpk/

Uzasadnienie

Komenda Powiatowa Policji w Sieradzu pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w Sieradzu prowadziła dochodzenie w sprawie zaistniałego w okresie czasu od stycznia 2008 roku do maja 2013 roku w „Hotelu dla Zwierząt i Ptactwa Domowego „ Longin Siemiński z siedzibą w Łodzi oraz w schronisku dla Zwierząt w Wojtyszkach gm. Brąszewice pow. sieradzki, woj. łódzkiego znęcania się nad zwierzętami tam przebywającymi.

Zawiadomienia w powyższej sprawie zostały złożone przez Fundację na Rzecz Ochrony Praw Zwierząt Mondo Cane, Inspekcji Weterynaryjnej Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w Sieradzu, Wojewódzkiego Inspektoratu Weterynarii w Łodzi, oraz Stowarzyszenia Obrony Zwierząt.

Z treści pism złożonych przez w/w wynikało, iż w schronisku prowadzonym przez Longina Siemińskiego, zarówno w Łodzi jak i w miejscowości Wojtyszki gm. Brąszewice dochodziło do

znęcania się nad przebywającymi tam zwierzętami. Polegać to miało między innymi na przetrzymywaniu zwierząt w nieodpowiednich warunkach, biciu ich, doprowadzaniu do złej kondycji fizycznej i psychicznej, nie zapewnieniu podstawowej opieki weterynaryjnej, celowym uśmiercaniu zwierząt.

Zawiadomienia o podobnej treści składane były już w przeszłości, a prowadzone w tej kwestii postępowania zostały na nowo podjęte i włączone do przedmiotowego dochodzenia.

W toku podjętych czynności w pierwszej kolejności dokonano oględzin terenu schroniska w Wojtyszkach oraz zabezpieczono dokumentację związaną z jego prowadzeniem.

Uzyskano także dokumenty związane z przeprowadzonymi kontrolami przez Najwyższą Izbę Kontroli delegatura w Łodzi, Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu, Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w Sieradzu.

Kontrola przeprowadzona przez NIK obejmowała okres od 01.01.2008 roku do 31.10.2010 roku. Nie stwierdzono w jej toku nieprawidłowości w funkcjonowaniu schroniska w Wojtyszkach, zarówno w zakresie kwestii związanych z prowadzeniem dokumentacji, jak i stanie samych zwierząt. W ocenie NIK w schronisku zapewniono właściwe warunki do przebywania zwierząt.

Miały one zapewnione: swobodne poruszanie się, legowiska, stały dostęp do wody pitnej, a psy i koty w pomieszczeniach dla zwierząt zdrowych były zadbane i w dobrej kondycji zdrowotnej.

Boksy wykonane były z materiałów nie powodujących u zwierząt urazów lub kontuzji i w sposób uniemożliwiający ucieczkę. Na wyposażeniu znajdowały się urządzenia umożliwiające odczytywanie czipów. Utrzymywane były należyte warunki higieniczne. W pomieszczeniach nie stwierdzono usterek mogących powodować urazy zwierząt.

Wykazano jedynie nieprawidłowości, które dotyczyły głównie dokumentowania pobytu zwierząt w schronisku, a także prowadzenia prawie rok schroniska w Wojtyszkach bez wymaganego zezwolenia. Niemniej jednak zaznaczyć w tym miejscu należy, iż prowadzenie schroniska bez zezwolenia w czasie od 20.10.2009 roku do 07.09.2010 roku wypełniło znamiona wykroczenia z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 13.09.1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, jednak zgodnie z art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok. W tym więc przypadku karalność za w/w wykroczenie ustała we wrześniu 2011 roku.

Najwyższa Izba Kontroli, pomimo stwierdzonych wyżej nieprawidłowości działalność schroniska oceniła pozytywnie.

Kolejna kontrola przeprowadzona była przez inspektorów NIK w 2012 roku i prowadzona była przede wszystkim pod kątem warunków w jakich przebywają tam zwierzęta, a także wymogów prawnych, które dana jednostka powinna spełniać w ramach prowadzonej przez siebie działalności. Według opinii kontrolujących oraz powołanej podczas kontroli biegłej warunki bytowania zwierząt były dobre, zarówno jeśli chodzi o stan techniczny i wyposażenie schroniska, jak też opiekę weterynaryjną, a także środki używane do wyłapywania i transportu bezdomnych zwierząt. Natomiast niewielkie uchybienia stwierdzone w trakcie kontroli zostały usunięte jeszcze

przed jej zakończeniem. Z protokołu oględzin przeprowadzonych w trakcie kontroli wynikało, że zwierzęta miały zapewnioną ochronę przed warunkami atmosferycznymi, po zwierzętach nie było widać aby były niedożywione, miały również dostęp do wody pitnej. Zaznaczono również, że w placówce mieszczącej się w Łodzi przy ul. Kosodrzewiny zwierzęta wylapywane są i przywożone tam na pobyt czasowy, są leczone, dożywiane, szczepione i sterylizowane. Jest to miejsce czasowego przetrzymywania zwierząt.

W trakcie kontroli stwierdzono, że maksymalny czas przetrzymywania najbardziej chorych zwierząt wynosił 6 miesięcy. Inspektorzy nie zauważyli zwierząt, które byłyby w złym stanie zdrowia. Ocena zaś negatywna placówki dotyczyła jedynie kwestii formalnych związanych z prowadzeniem podmiotu, a nie dobrostanu przebywających tam zwierząt.

Ze zgromadzonej w sprawie dokumentacji wynika, że także Powiatowy Inspektorat Weterynarii w Sieradzu w czasie od 29.10.2008r. do 25.06.2013r. przeprowadzał systematyczne kontrole w schronisku w Wojtyszkach. Również i te kontrole nie wykazały nieprawidłowości w opiece nad zwierzętami, poza incydentalnymi przypadkami dotyczącymi błędów w częstotliwości karmienia zwierząt (zwierzęta starsze winny być karmione dwukrotnie w ciągu dnia).

Ponadto w listopadzie 2012 roku przeprowadzona została również kontrola przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu w zakresie oceny sprawowanego przezeń nadzoru nad schroniskiem w Wojtyszkach. Ona także nie wykazała istotnych nieprawidłowości.

Do akt sprawy załączono obszerną dokumentację z kontroli przeprowadzanych w schronisku w Wojtyszkach i placówce Łodzi przy ul. Kosodrzewiny, regulaminy, umowy adopcyjne, zakresy obowiązków poszczególnych pracowników schroniska, decyzje dotyczące działalności schroniska, umowy z poszczególnymi gminami, dokumentację dotyczącą utylizacji padłych zwierząt, wykazy pracowników zatrudnianych w schronisku, dokumentację dotyczące ich szkolenia, wykazy psów przyjmowanych do schroniska, umowy o pracę z lekarzami weterynarii.

Do akt postępowania załączono także opinię o schronisku w Wojtyszkach wydaną przez prof. zw. dr hab. Jerzego Monkiewicza z Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, z dnia 04.11.2011 roku. Wymieniony na podstawie posiadanej wiedzy i nabytego doświadczenia ocenił, że schronisko w Wojtyszkach robi wrażenie dobrze prowadzonego ośrodka. Psy są zadbane, w dobrej kondycji zdrowotnej, dobrze odżywione, nie widać schorzeń skóry, nie zauważono również oznak strachu wynikającego z obecności ludzi- każda osoba obca mogła wejść do grupy psów przebywających w boksie, co świadczyło o braku agresji wywołanej strachem. W niektórych przypadkach wymieniony stwierdził widoczne, aczkolwiek już zabezpieczone, ślady nieznacznych pogryzień, które wynikają z pojawiających się niekiedy psich bójek. Jednakże w obrębie danej grupy psów, nie była widoczna wyraźna hierarchia silnych dominantów, co wskazywało na właściwy dobór psów do boksów i umiejętne prowadzenie obserwacji zachowania psów przez opiekunów. Psy agresywne, dominujące i chore przenoszone były do osobnych boksów.

Ponadto w/w stwierdził, że dzięki dobrej opiece weterynaryjnej (o czym świadczyły min. udokumentowane kontrole i zalecenia lekarza weterynarii) i obecności opiekunów, mała liczba psów była poddawana eutanazji (w roku 2010- 24 osobniki).

Pozytywną opinię schronisku w Wojtyszkach wystawiło również Łódzkie Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami. W piśmie skierowanym do Wojewody Łódzkiego oraz Krajowego i Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii stwierdzono, że jako towarzystwo wielokrotnie mieli kontakt z Longinem Siemińskim i oświadczyli, iż zwierzętom tam przebywającym nie dzieje się krzywda. Są doskonale karmione, mają troskliwą opiekę weterynaryjną na miejscu, behawiorystę, fryzjera. Mają zapewnione czyste, duże wybiegi oraz miejsca do wypoczynku i ochrony przed niesprzyjającymi warunkami atmosferycznymi. Bytują na naturalnym podłożu, nie na betonie, a boksy są pilnowane przez pracowników przez całą dobę.

Według w/w w województwie łódzkim nie ma ani jednego podobnego do Wojtyszek schroniska, które mogło by zapewnić opiekę w podobnych warunkach psom, które pozostawione są bez opieki. Wojtyszki to przyjazne miejsce dla zwierząt tam przebywających.

W prowadzonym postępowaniu przesłuchano szereg świadków, min. Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu, jego zastępcę, pracowników, lekarzy Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w Sieradzu oraz pracowników Urzędu Miasta w Sieradzu oraz Gminy Brąszewice na której terenie działa schronisko. Wymienieni uczestniczyli wcześniej w przeprowadzanych kontrolach na jego terenie.

Powiatowy Lekarz Weterynarii zeznał, że zarówno podczas jego osobistych kontroli, jak i kontroli przeprowadzanych przez jego pracowników nie stwierdzono rażących nieprawidłowości, które mogłyby być uznane jako znęcanie się nad przebywającymi tam zwierzętami. W jego ocenie warunki przetrzymywania zwierząt były adekwatne do ich wymagań, możliwości realizacji potrzeb behawioralnych, jak i wymagań obowiązujących w tym względzie przepisów. Kluczowymi czynnikami, które były brane pod uwagę przy organizowaniu warunków dla poszczególnych zwierząt była ich wielkość, płeć, wiek, kondycja, ale również ich charakter. Zwierzęta aspołeczne, czy też silnie dominujące musiały być utrzymywane w boksach indywidualnych, co realizowano. W ocenie świadka stan schroniska na przestrzeni czasu jego funkcjonowania zmienił się na lepsze. Stosowany system dużych wybiegów miał zastosowanie jedynie dla części zwierząt przebywających w schronisku. Zwierzęta przebywające na dużych wybiegach posiadały wydzieloną dużą część legowiskową oraz możliwość schronienia się przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi, w tym także wyposażenie bud oraz pawilonów w wyściółkę ze słomy lub innych materiałów izolacyjnych na okres zimy. Jeśli chodzi o karmienie zwierząt, to w ocenie świadka jakość podawanej im karmy opierała się na ocenie wyglądu zwierząt. Przepisy bowiem nie regulują sposobu komponowania stosowanej karmy, a w ustawie o ochronie zwierząt widnieje jedynie sformułowanie, że „karma powinna być odpowiednia”. Ilość karmy była podawana zawsze do woli i nie było ograniczeń w dostępie zwierząt do karmy. Wygląd oraz stan zdrowia zwierząt w ocenie świadka wyróżniał się na plus w

porównaniu z wyglądem i stanem zwierząt w wielu innych schroniskach, w których miał okazje bywać. Jedyne wątpliwości budził sposób wykładania karmy dla zwierząt na drewniane podesty, w związku z czym podejmowano próby eliminacji takiego sposobu karmienia, które poskutkowały po radykalnym ograniczeniu ilości utrzymywanych razem zwierząt. Zastosowano wtedy podawanie karmy w pojemnikach, co funkcjonuje do chwili obecnej. Jeżeli chodzi o kwestię opieki weterynaryjnej nad zwierzętami w Wojtyszkach to również według wymienionego była ona sprawowana na odpowiednim poziomie. W schronisku prowadzona jest także elektroniczna ewidencja zwierząt, a właściciel we własnym zakresie zakupił program i czipował zwierzęta, przez co nadawał im numery identyfikacyjne. Nadto każde zwierzę miało założoną kartę i książeczkę zwierzęcia w formie papierowej, ze zdjęciem i jego opisem. Jeśli chodzi o bicie zwierząt w Wojtyszkach, to ani świadek, ani nikt z jego pracowników nie był świadkiem takich sytuacji. W schronisku spotykane były baty, jednak nie służą one jako narzędzie karania tych zwierząt czy ich bicia, a także wymuszania pożądanych zachowań, a jedynie źródło gwałtownego niespodziewanego hałasu, które ma za zadanie odwrócić uwagę zwierząt. Na terenie schroniska wszyscy pracownicy byli przeszkoleni w zakresie postępowania ze zwierzętami, a dodatkowo główne wytyczne były wydrukowane i umieszczone przy każdym boksie w celu przypomnienia. W tych wytycznych wyraźnie zabroniono bicia zwierząt. Świadek nie spotkał się nigdy z przypadkiem aby którekolwiek zwierzę przebywające w Wojtyszkach padło na skutek znęcania się lub rażącego zaniedbania ze strony opiekunów. Każde uśpienie psa poparte było decyzją lekarza weterynarii ze wskazaniem oceny stanu zdrowia i możliwości wyleczenia tego zwierzęcia.

Także pozostali przesłuchani w sprawie świadkowie- pracownicy wymienionych wcześniej instytucji przeprowadzających kontrole w schronisku w swych zeznaniach nie stwierdzili istotnych nieprawidłowości związanych z dobrostanem przebywających tam zwierząt.

W przedmiotowej sprawie oprócz w/w świadków przesłuchano również byłych i obecnych pracowników schroniska mieszczącego się zarówno w Wojtyszkach jak i w Łodzi. Byli to zarówno lekarze weterynarii, opiekunowie zwierząt i inne osoby tam zatrudnione.

Zdecydowana większość z przesłuchanych osób zeznała, iż nigdy nie była świadkami znęcania się nad zwierzętami w w/w placówkach, a zwierzęta miały zapewnione dobre warunki bytowania, wyżywienie oraz opiekę weterynaryjną.

Kilku głównie byłych już pracowników placówek w Łodzi i Wojtyszkach zeznało, że dochodziło do aktów przemocy wobec zwierząt ze strony personelu. W kwestii tej zatem, celem dokładnego ustalenia przebiegu i okoliczności tych zdarzeń materiały tego dotyczące wyłączono do odrębnego prowadzenia.

Także przesłuchany w sprawie właściciel Longin Siemiński zeznał, że od października 2009 roku prowadzi schronisko dla zwierząt w Łodzi i w Wojtyszkach. Placówka w Łodzi pełni funkcję czasowego przetrzymywania zwierząt, tam trafiają one w pierwszej kolejności po wyłapaniu, są badane, klasyfikowane, szczepione, odrobaczane i ewidencjonowane.

Zwierzęta które wymagają leczenia przebywają w Łodzi do czasu poprawy ich stanu zdrowia, a następnie transportowane są do filii w Wojtyszkach, chyba, że wcześniej zostaną adoptowane.

Schronisko wyposażone jest w tzw. boksy otwarte, które posiadają odpowiednie zadaszenia, drewniane podłogi oraz są skanalizowane. Zwierzęta karmione są zgodnie z ich potrzebą, mają zapewnioną opiekę weterynaryjną. Wymieniony zeznał, że jeżeli zauważył jakiegokolwiek akt przemocy wobec zwierząt ze strony personelu osoba taka była natychmiastowo zwalniana.

Każdorazowo taki przypadek właściciel polecił dokumentować stosowną notatką.

(Notatki załączono do akt sprawy, a ich kserokopie załączono również do akt wyłączonego postępowania).

Kolejna kwestia, która była przedmiotem złożonych zawiadomień dotyczyła podejrzenia nieprawidłowości związanych z rozliczeniami właściciela schroniska z gminami z którymi miał on podpisane umowy o świadczenie usług. Usługi świadczone były głównie w postaci wylapywania i „hotelowania” bezdomnych zwierząt wylapanych z terenu danej gminy. Zawiadamiający zarzucili, że gminy w niedostateczny sposób dokonują lub wcale nie przeprowadzają kontroli pod kątem ilości oraz dobrostanu zwierząt przebywających w schronisku w Wojtyszkach pochodzących z ich terenów i niewłaściwie zarządzają funduszami do tego przeznaczonymi. Między innymi polegać to miało na niewłaściwym ewidencjonowaniu zwierząt poprzez wszczepianie im kilku czipów z różnymi numerami, braku ich rejestracji w bazie danych, co powodowało sytuacje, że kilka gmin płaciło za to samo zwierzę.

Przesłuchany na powyższe okoliczności Longin Siemiński oświadczył, że ma podpisane umowy z około stu gminami. Dla tych gmin świadczy usługi w zakresie wylapywania bezdomnych zwierząt z ich terenu i opieki weterynaryjnej, profilaktyki, leczenia i oddawania do adopcji.

Do podpisywania tych umów dochodziło w drodze głównie przetargów lub konkursu ofert. Na terenie schroniska przeprowadzane były bardzo często kontrole, przykładowo w 2013 roku było ich ponad 70. Były to kontrole z gmin, z którymi podpisane są umowy. Polegały one na tym, że urzędnicy z danej gminy sprawdzali dokumentację posiadaną przez schronisko i porównywano ją z dokumentacją gminną. Ponadto urzędnikom okazywane były zwierzęta przebywające w placówce, którym jednocześnie w ich obecności odczytywano czipy. Wg. L. Siemińskiego nie ma takiej gminy, która przetrzymywałaby w schronisku tak dużą liczbę zwierząt, których nie można byłoby sprawdzić. Ponadto urzędnicy wykonywali zdjęcia swoich psów i porównywali z tymi które przekazali na samym początku. Nigdy podczas tych kontroli nie było sytuacji aby liczba zwierząt jaką podawał nie zgadzała się z tą posiadaną przez daną gminę. Jedyną gminą, która miała zastrzeżenia co do liczby zwierząt ich stanu oraz naliczania należności za ich usługi był Aleksandrów Łódzki.

W zakresie sporu z gminą Aleksandrów Łódzki ustalono, że był on przedmiotem pozwu złożonego przez Longina Siemińskiego o zapłatę. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi II Wydział Cywilny z dnia 27.06.2013r. sygn. akt IIC 1/13 powództwo zostało oddalone.

Podczas trwania procesu doszło pomiędzy stronami do zawarcia umowy dot. przewozu psów, pozostających pod opieką schroniska do fundacji „Medor”.

Dla pełnego obrazu sytuacji zwrócono się do gmin współpracujących z przedmiotowym schroniskiem z prośbą o udzielenie informacji na temat tego, czy podczas kontroli przeprowadzanych w schronisku stwierdzono nieprawidłowości związane z dobrostanem przebywających tam zwierząt, a także czy podczas przeprowadzanych kontroli stwierdzono nieprawidłowości związane ze stanem liczebnym zwierząt tam przebywających bądź inne związane z współpracą.

W części odpowiedzi uzyskano informację, iż gminy miały podpisane umowy z w/w placówką jednak nie było konieczności korzystania z tych usług. Natomiast zdecydowana większość gmin odpowiedziała, iż korzysta z usług schroniska dla zwierząt w Wojtyszkach, a wieloletnia współpraca z jego właścicielem układała się bez zastrzeżeń.

Podczas przeprowadzonych kontroli sprawdzano karty zwierząt w których odnotowane były wymagane szczepienia, kwarantanna, oraz numer chip, który porównywany był z wykazem zwierząt na fakturach. Wszystkie psy z terenu danej gminy były kontrolnym okazywane. Ich stan zdrowotno-kondycyjny nie budził żadnych zastrzeżeń. Kontrolujący nie wnosili uwag zarówno co do prowadzonej dokumentacji jak i dobrostanu zwierząt.

Ponadto z uzyskanych informacji wynika, iż gminy pomiędzy sobą weryfikowały powtarzalność numeru chip przypisanego danemu zwierzęciu, co w rezultacie nie wykazało aby dany numer chip powtarzał się w kilku gminach. Gminy co miesiąc wraz z fakturami otrzymywały zestawienie liczby zwierząt wraz z ich numerami chip oraz fotografiami. Jeżeli zdarzały się jakiegokolwiek nieprawidłowości dotyczące np. wystawianych faktur to były one korygowane na bieżąco.

Także przeprowadzone kontrole NIK o których wspomniano wcześniej oceniły pozytywnie dokumentowanie pobytu zwierząt w schronisku. Jako przykład „dobrej praktyki” NIK wskazał zakładanie dla przyjmowanych w Łodzi zwierząt „karty zwierzęcia” ze zdjęciem i „książeczki zdrowia” grupowanych w układzie gmin i przechowywanych segregatorach, które wraz z psem przekazywano do Wojtyszek. W hotelu od 2005 roku prowadzono wykaz zwierząt w programie excel, zgodnie z wymogiem § 6 ust. 1 Rozporządzenia ws. Wymagań Weterynaryjnych. Wpisów dokonywano chronologicznie według dat przyjęcia zwierzęcia. Stosowne dane dotyczące zwierzęcia dokumentowano w placówce w Łodzi, a do schroniska w Wojtyszkach przekazywano okresowo na płycie CD. Spośród danych, wymaganych przepisem § 6 ust. 2 Rozporządzenia ws. Wymagań Weterynaryjnych wykaz ten nie zawierał: wiek zwierzęcia (odnotowywane było przyjęcie szczeniaków), które NIK nie traktował w kategoriach nieprawidłowości.

Jeżeli chodzi o sposoby rozliczania się z gminami, to i w tej kwestii inspektorzy NIK nie stwierdzili żadnych nieprawidłowości.

Schronisko prowadzi również bardzo dobrze zorganizowaną działalność adopcyjną. Umowy adopcyjne są zredagowane tak, aby zabezpieczyć zwierzętom powierzonym nowym opiekunom dobrostan oraz, aby była to adopcja świadoma odpowiedzialności za przekazane

zwierzę. W badanym przez NIK okresie hotel podejmował działania promujące adopcje polegające na prowadzeniu własnej strony internetowej, dwóch profili na Facebook-u, a ponadto zamieszczano zdjęcia w galerii internetowej oraz ogłoszenia adopcyjne w portalach internetowych. Utrzymywano również kontakty z prasą, radiem i telewizją.

Materiał dowodowy zgromadzony niniejszej sprawie oceniony został pod kątem czynów z art. 286§1kk oraz czynu z art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt

W zakresie czynów z art. 286§1kk popełnionych na szkodę gmin współpracujących z podmiotem prowadzonym przez L. Siemińskiego nie znaleziono żadnych dowodów na wypełnienie podstawowych znamion opisanych w przywołanym przepisie tj. wprowadzenia błąd lub wykorzystania błędu i doprowadzenia w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Nie zgłaszano zastrzeżeń co do rozliczeń z L. Siemińskim, a jedyny spór w tym zakresie poczyniony był z inicjatywy wymienionego i przybrał formę sporu sądowego. Trudno w takim stanie faktycznym przyjąć, że zadysponowanie mieniem przez wskazane gminy było niekorzystne i nastąpiło na skutek podstępnych zabiegów drugiej strony umowy. Dlatego też w zakresie wskazanym w pkt. II postanowienia dochodzenie należało umorzyć wobec braku w czynie znamion czynu zabronionego.

W zakresie czynu z art. 35 ustawy o ochronie zwierząt prowadzone dochodzenie należało również umorzyć. Art.6ust.2 ustawy o ochronie zwierząt zawiera definicję znęcania się na zwierzęciem i przez znęcanie nakazuje rozumieć zadawanie albo świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień, oraz wskazuje niezamknięty katalog zachowań będących znęcaniem tj.:

- 1) umyślne zranienie lub okaleczenie zwierzęcia, niestanowiące dozwolonego prawem zabiegu lub doświadczenia na zwierzęciu, w tym znakowanie zwierząt stałocieplnych przez wypalanie lub wymrażanie, a także wszelkie zabiegi mające na celu zmianę wyglądu zwierzęcia i wykonywane w celu innym niż ratowanie jego zdrowia lub życia, a w szczególności przycinanie psom uszu i ogonów (kopiowanie);
- 2) znakowanie zwierząt stałocieplnych przez wypalanie lub wymrażanie;
- 3) używanie do pracy albo w celach sportowych lub rozrywkowych zwierząt chorych, a także zbyt młodych lub starych oraz zmuszanie ich do czynności, których wykonywanie może spowodować ból;
- 4) bicie zwierząt przedmiotami twardymi i ostrymi lub zaopatrzonymi w urządzenia obliczone na sprawianie specjalnego bólu, bicie po głowie, dolnej części brzucha, dolnych częściach kończyn;
- 5) przeciążanie zwierząt pociągowych i jucznych ładunkami w oczywisty sposób nieodpowiadającymi ich sile i kondycji lub stanowi dróg lub zmuszanie takich zwierząt do zbyt szybkiego biegu;
- 6) transport zwierząt, w tym zwierząt hodowlanych, rzeźnych i przewożonych na targowiska, przenoszenie lub przepędzanie zwierząt w sposób powodujący ich zbędne cierpienie i stres;

- 7) używanie uprząży, pęt, stelaży, więzów lub innych urządzeń zmuszających zwierzę do przebywania w nienaturalnej pozycji, powodujących zbędny ból, uszkodzenia ciała albo śmierć;
- 8) dokonywanie na zwierzętach zabiegów i operacji chirurgicznych przez osoby nieposiadające wymaganych uprawnień bądź niezgodnie z zasadami sztuki lekarsko-weterynaryjnej, bez zachowania koniecznej ostrożności i oględności oraz w sposób sprawiający ból, któremu można było zapobiec;
- 9) złośliwe straszenie lub drażnienie zwierząt;
- 10) utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania, w tym utrzymywanie ich w stanie rażącego zaniedbania lub niechlujstwa, bądź w pomieszczeniach albo klatkach uniemożliwiających im zachowanie naturalnej pozycji;
- 11) porzucanie zwierzęcia, a w szczególności psa lub kota, przez właściciela bądź przez inną osobę, pod której opieką zwierzę pozostaje;
- 12) stosowanie okrutnych metod w chowie lub hodowli zwierząt;
- 13) organizowanie walk zwierząt;
- 14) obcowanie płciowe ze zwierzęciem (zoofilia);
- 15) wystawianie zwierzęcia domowego lub gospodarskiego na działanie warunków atmosferycznych, które zagrażają jego zdrowiu lub życiu;
- 16) transport żywych ryb lub ich przetrzymywanie w celu sprzedaży bez dostatecznej ilości wody uniemożliwiającej oddychanie;
- 17) utrzymywanie zwierzęcia bez odpowiedniego pokarmu lub wody przez okres wykraczający poza minimalne potrzeby właściwe dla gatunku.

Materiał dowodowy należało więc ocenić w ramach wskazanego przepisu zarówno , jako działania lub zaniechania dotyczącego warunków w jakich zwierzęta przetrzymywane były w ramach placówek prowadzonych przez L. Siemińskiego w Łodzi i Wojtyszkach , jak i zachowania polegające na biciu zwierząt czy też ich uśmiercaniu , jak też zezwalania na takie praktyki lub ich tolerowanie.

Ze zgromadzonych dowodów w postaci dokumentacji z przeprowadzonych licznych kontroli jak i czynności z osobami takie czynności wykonujących, nie wynika aby warunki w których bytowały zwierzęta w placówkach prowadzonych przez L. Siemińskiego, oceniać można było jako przejaw znęcania się nad nimi. Wnioski formułowane przez kontrolujących są jednoznaczne a wskazywane nieprawidłowości miały charakter formalny. Brak jest podstaw do formułowania wobec L. Siemińskiego zarzutu z art.35 wskazywanej ustawy, tym bardziej , że czyn opisany w tym przepisie można popełnić jedynie umyślnie i wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, (wyrok SN z dnia 16 listopada 2009r w sprawie V KK 187/09). Materiał dowodowy nie pozwala natomiast na ustalenie , że L. Siemiński działał zamiarem zabijania zwierząt lub zadawania im bólu i cierpienia.

W związku z drugą częścią definicji znęcania stwierdzić należy, że brak jest również podstaw do ustaleń, że istniało zezwolenie (ew. brak przeciwdziałania) na podejmowanie przez podległych pracowników zachowań będących realizacją czynu z art.35 ustawy o ochronie zwierząt.

Cześć przesłuchanych świadków zeznała, że dokonywano potrażeń z wynagrodzeń jako konsekwencję za pogryzienia do których dochodziło pomiędzy psami. Niektóre ujawnione incydenty związane ze złym traktowaniem zwierząt zostały udokumentowane a osoby odpowiedzialne zwolnione. Pojawiające się w zeznaniach niektórych świadków informacje dotyczące złego traktowania zwierząt czy ich uśmiercaniu opierają się głównie na ogólnikach zasłyszanych od innych osób, i-lub, pochodzą od byłych współpracowników L. Siemińskiego.

Jedynym zarzutem jaki (w ramach drugiego członu definicji art. 6 ustawy) można sformułować, jest zarzut niepowiadomienia organów ścigania o stwierdzonych przypadkach znęcania się nad zwierzętami. Obowiązek ten zgodnie z art. 304§1kpk określony jest jednak jako społeczny a L. Siemiński nie spełnia kryteriów wskazanych w §2 przywołanego przepisu. Naruszenie wspomnianego obowiązku nie może więc być przedmiotem zarzutów karnych.

W zakresie konkretnych przypadków przejawów znęcania się na zwierzętami przez osoby już niezatrudnione przez L. Siemińskiego wyłączono materiał dowody do odrębnego postępowania.

Reasumując, można przytoczyć słowa prof. zw. dr hab. Jerzego Monkiewicza „...ludzie na ogół mają dwojaki stosunek do zwierząt. Jest on emocjonalny lub racjonalny. Można sobie zadać pytanie- który z nich jest lepszy dla psów? Niektórzy uważają, że uczłowieczanie (zoopersonalizm) w odniesieniu do psów polegające na tym, że pies staje się członkiem rodziny z przynależnym do tego statusu traktowaniem: śniadanie, obiad, kolacja, najlepsze smakołyki, rozpieszczanie, spanie w łóżku, długie rozmowy typu „dumny jestem z ciebie”, „kocham cię bardzo” itp. jest właściwe. Inni właściciele, wyznający racjonalne podejście, traktują psy z dystansem, ale według zasad ogólnie przyjętych w hodowli i chowie zwierząt towarzyszących, tj. według zasad karmienia, odpowiedniego wymiaru kojca, budy lub miejsca w domu, spaceru na smyczy i w kagańcu, opieki lekarza weterynarii, prowadzenia dodatkowego szkolenia. Bardzo trudno jest ocenić i osądzić, który sposób postępowania jest prawidłowy. Gdyby ludzie byli mądrzy i odpowiedzialnie postępowali, schroniska dla bezdomnych psów zupełnie byłyby niepotrzebne.”

st. sierż. Magda Jakubiak

(podpis policjanta)

PROKURATURA REJONOWA
Robert Tkaczyński, prokurator Prokuratury Rejonowej w Sieradzu
(imię i nazwisko prokuratora)

po zapoznaniu się w dniu

20 06 2013
d d m m r r r r

z aktami sprawy - DR-1221/13, RSD-972/13, 3Ds. 442/13
(numer sprawy w jednostce Policji)

na podstawie art. 305 § 3 i 325e § 2 k.p.k. **zatwierdza** powyższe postanowienie o umorzeniu dochodzenia

Prokurator
Prokuratury Rejonowej
w Sieradzu

Robert Tkaczyński
(pieczęć i podpis prokuratora)

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1 a kpk, art. 325a kpk oraz art. 465 § 2 kpk):

- stronom procesowym,
- instytucji państwowej lub samorządowej, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie,
- osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie określonym w art. 228 – 231, art. 233, art. 235, art. 236, art. 245, art. 270 – 277, art. 278 – 294 lub w art. 296 – 306 Kodeksu karnego, jeżeli postępowanie karne wszczęto w wyniku jej zawiadomienia, a wskutek tego przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk). Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa – (dochodzenia) lub o jego umorzeniu. Pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1a kpk (tj. prawo do złożenia zażalenia, które zostało uwzględnione przez sąd) może w takim przypadku wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 § 2 kpk, art. 55 § 1 kpk). Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 kpk. Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk)

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1a kpk, przysługuje prawo przejrzania akt sprawy (art. 306 § 1b kpk).

3. Na postanowienie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje stronom oraz osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 kpk).

4. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a kpk).

5. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 kpk, art. 460 kpk).

Zarządzenie:

1. Stosownie do art. 100 § 2 kpk w zw. z art. 106 kpk, art. 306 § 1a i art. 325a *) kpk odpis postanowienia doręczyć:

pokrzywdzonym – wg. załącznika

Stowomysiewicz Obrona
Kwiecień - Jędrzejów

Prokurator
Prokuratury Rejonowej
w Sieradzu

Robert Tkaczyński

(data i podpis prokuratora)